Zespół redakcyjny kwartalnika „Zeszyty Historyczne”

W 1962 r. Instytut Literacki w Paryżu rozpoczął wydawanie „Zeszytów Historycznych", które – zgodnie z zamierzeniem ich twórcy Jerzego Giedroycia – miały publikować dokumenty, relacje, pamiętniki, wspomnienia i opracowania poświęcone najnowszej historii Polski pozbawione ingerencji cenzury, obowiązującej w PRL. Wydawnictwo, skromne w założeniu (początkowo jako półrocznik, od 1973 jako kwartalnik; ukazało się ponad 160 numerów), okazało się trwałym i ważnym dla wiedzy o dziejach Polski w XX wieku forum dyskusji i prezentacji naukowej, skupiając wielu wybitnych badaczy i publicystów emigracyjnych (m.in. Piotr Wandycz, Józef Garliński, Zbigniew S. Siemaszko, Tadeusz Wyrwa) i krajowych (m.in. Grzegorz Mazur, Andrzej Friszke, Andrzej Paczkowski).

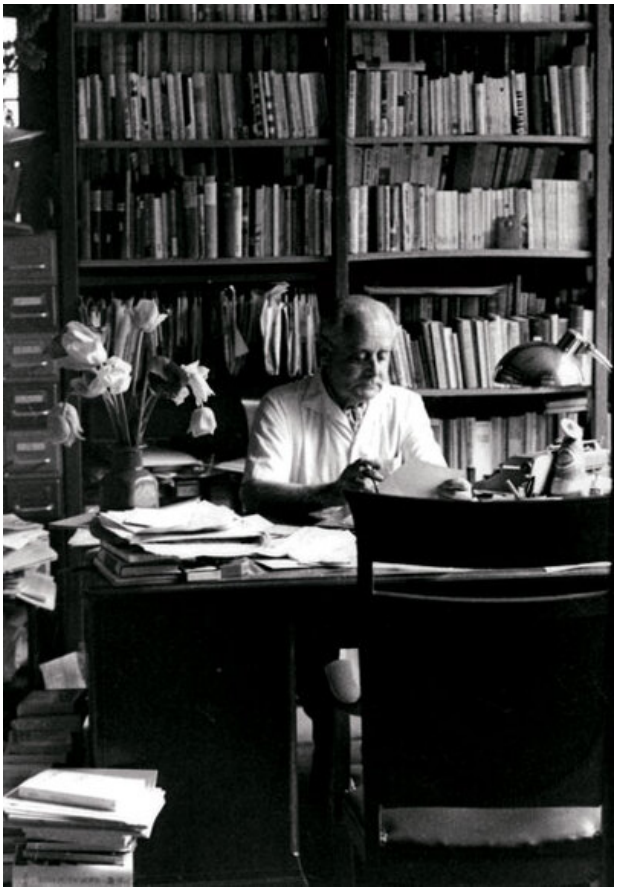

Jerzy Giedroyc

Redaktorzy pisma: Jerzy Giedroyc, po jego śmierci w 2000 r. – Zofia Hertz; obecnie – Jacek Krawczyk.

W okresie PRL niektórzy autorzy krajowi mieli możliwość publikowania w „Zeszytach Historycznych" pod pseudonimami. Po 1980 r. pismo było przedrukowywane w kraju (do 1989 poza zasięgiem cenzury). W połowie lat 90. nakładem Oficyny Wydawniczej Pomost ukazała się w Polsce reedycja pierwszych stu numerów pisma.

W ostatnich latach „Zeszyty Historyczne"

poświęcają coraz więcej uwagi badaniom okresu po II wojnie światowej, a także relacji między państwami Europy Zachodniej a PRL i całym blokiem sowieckim. Nie rezygnując z publikowania materiałów odnoszących się do okresu międzywojennego, wojny światowej czy dziejów emigracji powojennej „Zeszyty Historyczne" są dziś ważnym uczestnikiem debaty o dziejach najnowszych w Polsce, o metodach stosowanych przez władze komunistyczne do infiltracji środowisk niepodległościowych, o dylematach polskich środowisk w obliczu przemian dokonujących się przez cały powojenny okres w Polsce.

Bieżące „Zeszyty Historyczne" są regularnie publikowane przez warszawskie Towarzystwo Opieki nad Archiwum Instytutu Literackiego w Paryżu.